

[Alfred Jensen.]

mangel, så er det et spørgsmål, om det ikke er formålet værd at skaffe pengene. Jeg deler ikke den opfattelse, ministeren gjorde gældende, at det er umuligt at skaffe pengene. De senere års udvikling her i landet har vist, at det er muligt at skaffe det ene beløb på 100 mill. kr. frem efter det andet. Nu er vi jo ikke uforberedt på den slags. Under besættelsen lærte vi, at hvor man før ikke var i stand til at skaffe 5 eller 10 mill. kr. til ekstraordinære arbejder til bekæmpelse af arbejdsløsheden, der lod det sig gøre at skaffe op imod 1 milliard det ene år efter det andet, ikke til boligbyggeri eller fornuftigt byggeri, men til militært byggeri. Det siger sig selv, at pengene kan skaffes, hvis viljen er tilstede. At det kan give anledning til visse overvejelser, skal jeg ikke bestride, men jeg tror, at flertallet i befolkningen vil erkende, at de 100 mill. kr. — lad os bare tage et rundt tal —, der skal gives ud her, vil blive givet anderledes godt ud end de penge, der anvendes til fæstningsbyggeri, kasernebyggeri og lignende.

Jeg skal villigt erkende, at dette lovforslag kunne være udarbejdet mere detaljeret, jeg skal også erkende, at det kan trænge til visse ændringer. Men man må indrømme — det giver jeg boligministeren ret i —, at mit parti har ikke de administrative hjælpemidler, som en minister har, og jeg kan også godt sige, som regeringspartier har. Men hvis det kun drejer sig om sådanne småtærier, vil jeg tro, at vi nok når til enighed om at indføje de bestemmelser, som måtte mangle i lovforslaget.

Jeg vil også tro, at det vil være muligt at nå til en tilfredsstillende løsning med en graduering, således at man fremmer boligbyggeriet for de børnerige familier.

Vi har sat beløbet til 6 000 kr., fordi det forekommer os nogenlunde at dække det sidste års prisstigning, og fordi vi har den opfattelse, at et sådant tilskud, når vi samtidig har bolig med lejen, vil muliggøre byggeri af boliger, der kan lejes ud for en betydeligt lavere pris end den, vi har nu.

Hvis jeg ikke hørte fejl, sagde boligministeren, at det ville dreje sig om 150 kr. mindre om året. Jeg kunne godt tænke mig, at det kunne blive betydelig mere, al den stund man jo beregner højere rente af de penge, der investeres i byggeri, end netop de 2½ pct., ministeren her regner med. Jeg tror, vi vil komme op på et betydelig større beløb, men det finder jeg ikke anledning til at skændes stærkt om. Jeg tror altså, at ministeren ikke alene er i underkanten af, men nede under, hvad det vil betyde i leje-

lettelse for de medborgere, der vil komme til at bo i de boliger, der bygges i den kommende tid.

Der er fra ordførerside fremsat bemærkninger, som naturligvis fortjener at blive noteret og i visse tilfælde kommenteret.

Jeg har allerede overfor det ærede medlem hr. Ingvar Dahl sagt, at jeg deler hans opfattelse, at man må fremme boligbyggeriet, men jeg tror også, det ærede medlem vil give mig ret i, at selvom vi klarer det med boligbyggeriet og måske også får en fornuftig ordning angående reparationsarbejdet, er vi ikke nået frem til løsning af boligbyggeriets problem. Her peger det ærede medlem rigtigt på, at finansieringen spiller en overordentlig stor rolle; for det viser sig, at netop finansieringsomkostningerne har udgjort en meget stor del af den stigning i byggeomkostningerne, vi har set i det sidste års tid, og dermed har det ærede medlem givet mig ret i, at man faktisk må se på den side af sagen. Jeg har forstået af de forskellige betænkninger, der er fremkommet fra udvalg, som sysler med disse problemer, at man også der er klar over, at der fortsat må ydes støtte, og jeg sporer en undertone i retning af, at der må ydes mere støtte, end der ydes i øjeblikket, hvis der ikke skal indtræde en ligefrem katastrofe for boligbyggeriet.

Det ærede medlem hr. Lorentzen havde ikke den opfattelse, at det, vi foreslår, ville hjælpe stort, og han kunne trods god vilje ikke gå ind for et sådant forslag, men rådede til at udvise en vis forsigtighed. Det forekommer mig, at vi har vist forsigtighed i stor udstrækning, men at forsigtigheden ikke har klaret problemerne og heller ikke fremefter vil klare dem; der må andre foranstaltninger til.

Det ærede medlem hr. Thestrup mente ikke, at den af os foreslåede vej var farbar. Jeg forstod, at han endog mente, at hvis man benyttede denne form for billigørelse af byggeriet, ville det føre til stigende byggepriser. Ja, jeg kan naturligvis ikke have nogen mening om, hvorvidt byggepriserne vil stige, men det er mig bekendt, og jeg tror også, det vil være det ærede medlem hr. Thestrup bekendt, at i perioder, hvor boligbyggeriet er stagneret, fordi nationalbanken har forhøjet diskontoen — det var tilfældet midt i 30'erne, da man fra 1934 til 1938 ved hjælp af diskontoforhøjelse fik byggeriet begrænset fra 23 000 til 14 600 lejligheder —, skete der ikke noget fald i materialepriserne; tværtimod, de første 2 år, i hvilke byggeriet skrumpede ind, skete der fortsat en stigning i materialepriserne. Siden